

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/150/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011092
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2324011092.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o návrhu na obnovu konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 14.7.2025 č.k. 1Nt/24/2024-72, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.10.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom A., D. XXXX/XXX, t.č. v ÚVTOS Želiezovce, na povolenie obnovy konania, podaný v prospech odsúdeného, a smerujúci voči výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/130/2024 zo dňa 05.09.2024, právoplatný dňa 05.09.2024, zamietol, pretože nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

2. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil predovšetkým tým, že:

„Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k právnenému záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podmienkou obnovy konania podľa § 394 ods. 1 TP je existencia právoplatného rozsudku alebo trestného rozkazu. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy. Z hľadiska splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle odseku 1 nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu alebo prokurátorovi. V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov je súd v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy

by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Z tohto však súčasne vyplýva, že súd nie je oprávnený povoliť obnovu konania pri tých výrokoch preskúmaného rozhodnutia, pri ktorých nie sú uvedené podmienky splnené, aj keď sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania, aj pokiaľ ide o tieto výroky. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (súd poukazuje na to, že výsluch svedka - poškodenej vykonaný bol), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (pokiaľ súd posúdi tento nový obsah za zásadný privodiť zmenu v rozhodnutí).

Svedkyňa E. B. na verejnom zasadnutí vo svojej výpovedi zmenila svoje pôvodné tvrdenia s tým, že sa jej manžel nevyhrážal iba jej vyčítal prečo si našla frajera. Čo sa týka podaného trestného oznámenia, k tomuto ju presvedčil jej priateľ F. G., aby ho podala. F. G. ju pred výpoveďou ovplyvňoval, a tvrdil jej, že musia dostať A. do basy, že pokiaľ nepovie vo výpovedi, že sa jej vyhrážal zabitím tak nebudú šťastní a jej manžel zostane na slobode. Pokiaľ si pamätá ohľadne obsahu trestného oznámenia a výpovedi na polícii nebol žiadny rozdiel. Svedkyňa zároveň zotrvala na svojom čestnom vyhlásení, ktoré súd v písomnej forme doručila.

Súd po oboznámení svedkyne s obsahom trestného oznámenia, kde je okrem iné uvedené, ty kurva ja ti ukážem, ty ma nebudeš srať,“ uviedla, že je pravdou, čo je uvedené v trestnom oznámení, taktiež je pravdou, že keď ju udieral kričal „skapeš ty kurva, ja už do basy nepôjdem“.

Súd aktuálne tvrdenia svedkyne vníma ako účelové s jasným cieľom pomôcť odsúdenému. Súd dáva do pozornosti i tú skutočnosť, že v prípade ak svedok po právoplatnom odsúdení zmení svoju výpoveď v porovnaní s výpoveďou z pôvodného konania, nestáva sa jeho skoršia výpoveď nulitou. Poškodená v pôvodnom konaní usvedčovala odsúdeného zo žalovanej trestnej činnosti, jej výsluch bol realizovaný zákonným spôsobom.

Skúmanie, či zmenená výpoveď svedkyne je natoľko kvalifikovaná, že je spôsobilá sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo-tvrdených skutočností.

Vyjadrenia svedkyne E. B. na verejnom zasadnutí súd vyhodnotil ako rozporné. Svedkyňa najprv poprela to, že sa jej manžel mal v inkriminovanom dni vyhrážal ujmou na zdraví, avšak vzápätí svedkyňa potvrdila pravdivosť vyhrážok odsúdeného, ktoré uviedla v podanom trestnom oznámení. Z uvedeného vyplýva, že svedkyňa nehovorila pravdu, keď uvádzala, že trestné oznámenie podávala výlučne pod vplyvom priateľa F. G..

Súd sa zaoberal aj hodnotiacim procesom učiných výpovedi odsúdeného A. B.. Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že nie je pravdou, že by sa vyhrážal manželke, jednalo sa iba o bežnú hádku. Je pravdou, že jej dal facky, dal jej 4-6 faciek, pričom v pôvodnom konaní uviedol, že on nikomu nič nespravil, taktiež sa nevedel vyjadriť k zraneniam svojej manželky.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že odsúdený v pôvodnom konaní nepodal odpor proti trestnému rozkazu, nebolo nariadené dokazovanie na hlavnom pojednávaní, odsúdený súhlasil s výrokom o vine a treste a z uvedeného dôvodu sa táto vec aj právoplatne skončila.

Súd má za to, že odsúdený vzhľadom na rozsah produkovaných dôkazov v pôvodnom konaní už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania pozmenil taktiku svojej obrany s tým, že už nepoprel fyzický útok na svoju manželku avšak kategoricky poprel vyhrážky, túto obranu súd považuje za účelovú s cieľom privodiť zmenu pôvodného rozhodnutia o vine a treste.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že v tomto prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Tr. por., lebo zmenená výpoveď svedkyne, vzhľadom na absenciu logických argumentov vedúcich k tejto zmene a faktu, nie je spôsobilá sama o sebe, ale ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iného rozhodnutie o vine odsúdeného.

Princípom rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania je tá skutočnosť, ktorá súdu nebola známa v čase rozhodovania v rámci pôvodnej veci. V rámci pôvodnej veci súd pri vydaní trestného rozkazu vychádzal z dôkazov, ktoré boli zabezpečené v súlade so zákonom a preto uznal obvineného za vinného zo spáchania z trestnej činnosti a obvinený s týmto trestným rozkazom ohľadne viny a trestu súhlasil a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť.“

3. Odsúdený v písomne podanej sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu namietal, že:

„1. Signifikantná zmena skutkového stavu

Poškodená E. B. vo svojej výpovedi ktorá bola manifestovaná jej čestným vyhlásením a opakovane potvrdená pred súdom jednoznačne uviedla, že jej pôvodná výpoveď bola nepravdivá, a to pod nátlakom vtedajšieho partnera G., ktorý ju ovplyvňoval, aby podala trestné oznámenie na obžalovaného. Zároveň výslovne uviedla, že žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného nezaznamenala a že sa necítila byť ohrozená.

Poškodená po odpadnutí tlaku zo strany pôvodného druhu, a zrejme aj pod vplyvom výčitiek, teda pred súdom explicitne uviedla, že k žiadnym vyhrážkam zo strany odsúdeného nedošlo. Uvedená premisa je pritom obligatórnym znakom skutkovej podstaty a teda má elementárny dopad na prejednávajúcu záležitosť.

Jej nová výpoveď bola prednesená za situácie, kedy je obžalovaný vo výkone trestu, a teda neexistuje žiadna možnosť ovplyvňovania jej vyjadrenia. Výpoveď bola autentická, dôveryhodná a logicky vysvetľuje dôvody pôvodne nesprávneho konania poškodenej.

2. Neprítomnosť znakov skutkovej podstaty

V zmysle § 360 TZ je podstatným znakom trestného činu nebezpečného vyhrážania vyhrážka smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy, ktorá vzbudí u poškodenej dôvodnú obavu. Táto podmienka však nie je naplnená.

Podľa judikatúry NS SR sp. zn. 5Tdo/42/2021 ani fyzický útok sám osebe nepredstavuje vyhrážku, ak nie je sprevádzaný výslovným alebo konkludentným vyhrázaním sa vyššie uvedeným spôsobom.

NS SR, sp. zn. 5Tdo/42/2021

Merito veci: I keď je pravdou, že vyhrážka smrťou, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy nemusí byť výslovná (postačí aj konkludentná vyhrážka napr. naznačenie podrezania alebo zastrelenia inej osoby), jej existenciu nemožno založiť výlučne na fyzickom útoku.

Pokiaľ ide o právne posúdenie veci najvyšší súd konštatuje, že tak ako je skutok v rozsudku okresného súdu popísaný, nenaplnia znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., nakoľko v ňom absentuje vyhrážka smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy. Za takú (vyhrážku) nemožno považovať ani tú časť skutkovej vety, podľa ktorej sa obvinený „opakovane a sústavne vyhrážal svojej matke“, keďže konkrétny spôsob predmetných „vyhrážok“; skutková veta popisuje len v podobe fyzických útokov. I keď je pravdou, že vyhrážka smrťou, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy nemusí byť výslovná (pozn. postačí aj konkludentná vyhrážka napr. naznačenie podrezania alebo zastrelenia inej osoby), jej existenciu nemožno založiť výlučne na fyzickom útoku. V opačnom prípade by totiž všetky formy útokov, pri ktorých by poškodený pociťoval dôvodnú obavu zo smrti (ťažkej ujmy na zdraví), inej ťažkej ujmy naplnili znaky trestného činu podľa § 360 Tr. zák.

NS SR, sp. zn. 1Tdo/9/2020

Merito veci: Dôvodná obava u poškodeného pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 TZ. Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u tejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým sa vyhráža. Nie je potrebné, aby takáto obava skutočne vznikla, stačí možnosť vzniku takejto dôvodnej obavy.

KS TT, sp. zn. 5To/36/2016

Vyslovenie viny založenej na základe výpovedi jedinej osoby

„Ak má byť rozhodnutie o vine založené na výpovedi len jedného svedka, priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu a samotný tento dôkaz musí byť preverený všetkými dostupnými prostriedkami, ktoré umožňuje Trestný poriadok (Uznesenie NS SR sp. zn. 2Tos /4/2009 zo dňa 26.2.2010). V danej veci je teda nepochybné, že sa jedná o jediného svedka, aj to svedka, ktorý rozporne vypovedal v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, pričom nepriame dôkazy, na ktoré okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku poukazuje v podobe predchádzajúcich odsúdení obžalovaného ako i jeho priestupkových konaní, nemožno považovať za nepriame dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností vinu obžalovaného preukazovali.“

Rovnako konania odsúdeného v podobe rozbitia vlastného telefónu či použitie biolitu smerom k vlastnej osobe nie sú útokom ani vyhrážkou voči poškodenej, ale prejavom bezmocnosti odsúdeného. Na tomto úseku je možné poukázať aj na výpoveď maloletej, ktorá uviedla, že odsúdeného počas incidentu obľiala vodou, aby upustil od konania, a ten následne domácnosť opustil (agresivita teda nikdy nesmerovala voči maloletej, ale išlo len o hádky v rámci partnerského vzťahu).

3. Výpoveď ďalších svedkov s charakterom nových dôkazov

Svedok G. v rámci svojej výpovede na súde potvrdil manipuláciu výpovede poškodenej. Priamo verbalizoval, že sa spoločne s poškodenou dohodli, že do trestného oznámenia vložia ai vyhrážky smrťou, aby zabezpečili, že bude odsúdený väzobne stíhaný. Svedok tiež potvrdil, že v skutočnosti sa tieto vyhrážky neudiali.

Obdobne potom aj maloletá svedkyňa, ktorá sa nachádzala priamo pri incidente uviedla, že, nepočula žiadne vyhrážky, čo výpoveď poškodenej potvrdzuje (výpoveď poškodenej sa teda nejaví ako účelová).

III. Nesprávne právne posúdenie

Súd prvého stupňa teda podľa nášho názoru nesprávne vyhodnotil, že nejde o novú skutočnosť, napriek tomu, že výpoveď poškodenej a ostatných svedkov je preukázateľne novou skutočnosťou neznámou súdu v čase pôvodného rozhodovania, ktorá môže viesť k inému právnemu záveru o vine obžalovaného. Výpoveď poškodenej v spojení s výpoveďou G. a maloletej totiž vo svojom súhrne jednoznačne zásadne zmenili pôvodný skutkový stav, pričom táto zmena má pôvod výlučne v nových skutočnostiach (nová, pravdivá výpoveď pred súdom).

Tento záver nie je možné korigovať poukazom na skutočnosť, že odsúdený proti pôvodnému Trestnému rozkazu nepodal odpor. Prvostupňový súd sa totiž uvedeným spôsobom snaží navodiť dojem, že odsúdený súhlasil s pôvodnou verziou skutkového stavu. Pasivita a mlčanie však v právnom poriadku nie je možné interpretovať ako súhlas (analogicky § 44 Občianskeho zákonníka). Faktom totiž je, že odsúdený vinu nepriznal a v rámci konania o povolenie obnovy sa ukázalo, že skutok opísaný v pôvodnom konaní nespáchal.

IV. Reflexia väzby

Pôvodný účel väzby bola založený na ochrane poškodenej. Po zmene jej výpovede a eliminácii obáv zo strany odsúdeného však zaniká dôvodnosť väzby, a to aj vo svojej materiálnej zložke. V predmetnom prípade teda vzhľadom na primárne dôvodnosť pre postup v podobe nahradenia väzby. Obvinený má trvalý pobyt, kde sa po prípadnom prepustení z väzby môže zdržiavať, pričom je pripravený podriaďiť sa všetkým obmedzeniam a povinnostiam, ktoré mu budú uložené. Máme teda za to, že v tomto prípade je možné dosiahnuť účel väzby a ochranu záujmov spoločnosti aj použitím miernejších prostriedkov ako predstavuje väzba. V danom prípade považujeme preto za vhodnú aplikáciu ustanovení o monitorovaní obvineného v rámci probačného a mediačného dohľadu s uložením primeraných obmedzení a povinností (najmä v podobe nariadenia protialkoholického liečenia), ktorý inštitút by mal plnohodnotne nahradiť väzbu v danom prípade. Na tomto mieste by sme ďalej radi akcentovali aj aktuálnu prax najvyšších právnych autorít, ktoré preferujú nahradenie väzby a toto prioritujú.

Rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3Tost/11/2017

Je nevyhnutné uviesť, že väzba je len zabezpečovací inštitút, nemá sankčnú povahu, nemá ani výchovné poslanie, a preto, ak je možné účel väzby dosiahnuť iným zákonným inštitútom procesného práva, je potrebné ho aplikovať. Inak povedané, väzobné stíhanie vo veci je v podstate výnimkou a možno k nemu pristúpiť len v odôvodnených prípadoch."

Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS 520/2021

„Strohé konštatovanie, že sťažovateľ bol stíhaný pre závažnú trestnú činnosť, ktorej sa mal dopúšťať po dlhšiu dobu, a že bol v minulosti odsúdený aj priestupkovo postihnutý, nedáva odpoveď na otázku, prečo nebolo možné väzbu sťažovateľa nahradiť. Nemožno identifikovať žiaden súvis takéhoto konštatovania s tvrdenou nemožnosťou nahradenia väzby alternatívnymi prostriedkami. Z týchto dôvodov je rozhodnutie krajského súdu ústavne neakceptovateľné a došlo ním k porušeniu práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1,2a5 ústavy.“

Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS/606/2024, Preventívna väzba a možnosti jej nahradenia alternatívami

Súd má dbať nato, aby doba väzby neprekročila nevyhnutnú mieru. Podľa § 71 ods. 1 písm. c)

Trestného poriadku je daný preventívny dôvod väzby vtedy, ak je obava, že obvinený bude pobačovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval. Dôvodnosť obavy nemôže byť všeobecná alebo abstraktná, ale musí byť spojená s ďalšími skutočnosťami spočívajúcimi v konaní obvineného, z ktorých možno vyvodiť, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Ak preventívna väzba trvá dlhší čas, samotný druh, charakter, rozsah, či závažnosť trestnej činnosti nemôžu byť dôvodom väzby, ak nie sú podporené ďalšími konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi pokračovanie v trestnej činnosti (III. ÚS 33/2021, bod 47, III. ÚS 520/2021, bod li III. ÚS 232/2024, bod 9). Zvlášť je potrebné starostlivo vyhodnotiť situáciu, ak sa väzobné stíhanie odôvodňuje tým, že obvinený spáchal trestné činy v nedávnej minulosti, ak za tieto ešte nebol právoplatne odsúdený alebo obvinený spáchal trestné činy v dávnej minulosti, na ktoré sa už hľadí akoby nebol odsúdený (III. ÚS 232/2024, bod 10).

Rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6 Tost 11/2013

„V zmysle ustálenej súdnej praxe pre opodstatnenosť ďalšieho trvania väzby v neskoršom štádiu konania už nestačí počiatočnú dôvodnosť podozrenia voči obvineným, ale vyžaduje sa jej vyšší stupeň. ... Pokiaľ ide o nevyhnutnosť doby trvania väzby, ktorú je potrebné posudzovať v každej veci individuálne s prihliadnutím na všetky osobitosti prípadu, tak túto nemožno stotožňovať so zákonnými lehotami stanovenými v § 76 Tr. por. Základný princíp, že väzba má trvať len nevyhnutnú dobu, vyjadruje totiž kvalitatívne iné obmedzenie, než je zákonný limit, do ktorého môže byť táto maximálne predĺžená“
Súd sa má vždy dôsledne venovať možnosti nahradenia väzby alternatívnymi inštitútmi a tieto má v zásade preferovať (rozsudok ESLP zo dňa 13. júna 2024 v prípade Cviková proti Slovenskej republike).
V. Návrh

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujeme, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o povolení návrhu na obnovu konania a zároveň o prepustení osoby obvinenej na slobodu, prípadne o nahradení väzby ponúknutými alternatívnymi inštitútmi.“

6. Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

7. Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že okresný súd posudzujúc, či sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania alebo nie, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne a dospel k správne mu záveru, keď návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania zamietol.

8. Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol stručne a presvedčivo všetky rozhodné právne skutočnosti a svoje právne úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania.

9. Podmienky obnovy konania upravuje § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré ustanovenie správne citoval súd I. stupňa v napadnutom uznesení. V zmysle platnej právnej úpravy sa konanie o povolení obnovy konania obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe.

10. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v konkrétnej trestnej veci dôkazom, a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz, síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

11. V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové a skôr neboli známe. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno považovať tie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisového materiálu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol resp. sa zmyšľil pri hodnotení vykonaných dôkazov prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

12. Rovnako ako okresný súd aj krajský súd poukazuje na to, že v konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp. V praxi to znamená, že na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia.

13. Ani krajský súd však v prejednávanej veci dôvody pre povolenie obnovy konania nezistil. Odsúdený namietal, že prišlo k významnej zmene skutkového stavu, čo odôvodňuje tým, že poškodená jednoznačne uviedla, že jej pôvodná výpoveď bola nepravdivá. Táto skutočnosť a toto tvrdenie obhajoby však nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Okresný súd vypočul poškodenú, jednak k predloženému čestnému vyhláseniu, aj k okolnostiam jej výpovede v pôvodnom konaní a vypočul ju ku skutku samotnému. To, že jej pôvodná výpoveď je nepravdivá, doslovne neuviedla. Uviedla, že je pravdou čo napísala v čestnom vyhlásení, je aj pravdou, že ju F. G. presvedčil aby podala trestné oznámenie, a že povedal, že musia dostať A. do basy a že pokiaľ nepovie vo výpovedi, že sa jej vyhrážal zabitím, nebudú šťastní a jej manžel zostane na slobode. Zároveň uviedla doslovne, že sa jej nevyhrážal, že si striekal do úst biolit, udrel ju 5-6 krát do tváre a hlavy, nevyhrážal sa jej, vyčítal jej že si našla frajera, nadával jej do kuriev, že ho podviedla, predtým jej priložil päšť k tvári, robil sa silným. Zároveň uviedla doslovne, že ohľadne obsahu trestného oznámenia a výpovedi na polícii nebol žiaden rozdiel. A pred súdom v konaní o povolenie obnovy doslovne odpovedala na otázku, že „je pravdou čo je uvedené v trestnom oznámení,

bolo to tak, že uviedol – ty kurva ja ti ukážem, ty ma nebudeš srat'- a tiež je pravdou, že keď ju udieral kričal kapeš ty kurva, aj už do basy nepôjdem“.

14. Nie je možné prisvedčiť námietkam odsúdeného, že prišlo k zmene skutkového stavu. Okresný súd správnym spôsobom postupoval, že vyhodnotil tvrdenia poškodenej ako zmätočné a rozporné, a preto jej zmena výpovede tak ako ju prezentovala v konaní o povolenie obnovy nie je spôsobilá sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné rozhodnutia o vine odsúdeného. Ani z výpovede svedka G. nevyplýva „manipulácia“ poškodenej, svedok uviedol, že poškodená mu volala a uviedla, že ju odsúdený strašne zbil, udieral päťami do hlavy a tiež mu povedala, že jej povedal že nedopadne dobre. Uviedol, že mala strach, chcel ju brániť a dohodli sa že má uviesť že sa jej vyhráža smrťou, pričom svedok nevedel uviesť či táto vyhrážka padla.

15. Aj výpoveď svedka G. je potrebné vyhodnotiť v kontexte výpovede poškodenej, ktorou sa súd zaoberal vyššie. V konečnom dôsledku aj poškodená potvrdila skutočnosť (už pôvodne uvedenú a tvrdenú v trestnom oznámení a zopakovanú pri jej výsluchu), že odsúdený jej pri incidente, kde ju udieral do hlavy a tváre uviedol „ty kurva ja ti ukážem, ty ma nebudeš srat“ a „skapeš ty kurva, aj už do basy nepôjdem“.

16. Obdobné platí aj k výpovedi svedkyne maloletej E. B., ktorá k vyhrážkam uviedla, že si nepamätá, či počula aj nejaké slová. Inak popísala fyzický útok odsúdeného na poškodenú. Ak svedok uvedie v konaní o povolenie obnovy, že si nepamätá či počul nejaké slová, neznamená to, že k vypovedaniu slov neprišlo. Rovnako tak výpoveď svedkyne treba posúdiť v kontexte jej výpovede v pôvodnom konaní, kde uviedla, že odsúdený pri fyzickom útoku na poškodenú kričal „že ju zabije, že proste sa jej pomstí alebo niečo také“.

17. Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

17. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom ustálil, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Z uvedených dôvodov považoval krajský súd napadnuté uznesenie za správne a zákonné, čo bolo dôvodom zamietnutia sťažnosti odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.